

Tổng Thống Hoa Kỳ: Ronald Wilson Reagan

Triều Phong Đặng Đức Bích

Thời Niên Thiếu :

Theo Paul Kengor, tác giả sách *God and Ronald Reagan* (Thượng đế và Ronald Reagan, tạm dịch), Reagan có một niềm tin đặc biệt mạnh mẽ về cái thiện của con người, xuất phát từ niềm tin lạc quan của mẹ ông, bà Nelle, và niềm tin của một tín đồ Tin Lành, mà ông đã được thanh tẩy vào năm 1922. Reagan chống đối mạnh mẽ tư tưởng kỳ thị chủng tộc. Ông nhớ lại có lần tại Dixon, lữ quán địa phương không cho phép người da đen nghỉ ở đó. Ông đã đưa họ về nhà của mình và mẹ ông mời họ nghỉ qua đêm rồi dùng điếm tâm vào sáng hôm sau.

Sau khi cửa hàng Pitney đóng cửa cuối năm 1920, gia đình Reagan chuyển đến Dixon; thị trấn " tiểu hoàn vũ " miền Trung Tây này có ấn tượng sâu sắc lâu dài đối với Reagan. Ronald học tại Trường Trung học Dixon, là nơi ông phát triển sở thích về kịch nghệ, thể thao, và kể chuyện. Công việc đầu tiên của ông là nhân viên cứu hộ ở sông Rock tại Lowell Park, gần Dixon, vào năm 1927. Reagan đã thực hiện 77 vụ cứu người khi làm tại đây. Mỗi khi cứu được một người, ông lại khắc một dấu vào khúc gỗ. Reagan theo học tại Đại học Eureka là nơi ông trở thành một thành viên của hội sinh viên Tàu Kappa Epsilon, một tổ chức, với bằng chính là kinh tế học và xã hội học. Thanh danh của Reagan được phát triển khi ông trong vai trò một người biết đủ mọi thứ ngành nghề, xuất sắc về chính trị tại trường, các môn thể thao và sân khấu. Ông tham gia đội bóng bầu dục, là đội trưởng đội bơi lội và được bầu làm chủ tịch hội sinh viên. Trong vai trò chủ tịch hội sinh viên, Reagan lãnh đạo một cuộc biểu tình của sinh viên chống lại chủ tịch trường đại học sau khi ông này tìm cách cắt giảm nhân sự trong ban giám hiệu.

Phát thanh viên và diễn viên điện ảnh :

Reagan trong phim Kings Row, phim đã tạo nên danh tiếng cho sự nghiệp điện ảnh của ông năm 1942.

Vai diễn điện ảnh đầu tiên của ông là trong phim *Love is on the air* năm 1937, và đến cuối năm 1939 ông đã tham gia vào 19 bộ phim, trong đó có phim *Dark Victory* với Bette Davis và Humphrey Borgia. Trước bộ phim *Santa Fe Trail*, thủ diễn cùng với Eroll Flynn năm 1940, ông đóng vai George " The Gipper " Gipp trong phim *Knute Rockne All Americans*; từ đó, ông mang biệt danh trọn đời là "the Gipper". Năm 1941, các chủ rạp phim đã bình chọn ông là ngôi sao điện ảnh được ưa chuộng đứng thứ năm thuộc thế hệ diễn viên trẻ tại Hollywood.

Vai diễn ưa thích của Reagan là vai một người cụt mắt hai chân trong phim *Kings Row* năm 1942, mà trong phim này ông có nói một câu thoại như sau: " Phần còn lại của tôi ở đâu? ", sau này trở thành tựa đề cho cuốn sách tự truyện của ông vào năm 1965. Nhiều nhà phê bình phim xem *Kings Row* là bộ phim hay nhất mà ông từng đóng, mặc dù bộ phim này bị nhà phê bình Bosley Crowther của tờ *New York Times* lên án. Tuy Reagan gọi *Kings Row* là bộ phim " đã làm cho tôi trở thành một ngôi sao ", nhưng ông đã không tận dụng được ưu thế thành công này vì ông phải phục vụ hiện dịch trong Lục quân Hoa Kỳ tại San Francisco hai tháng sau khi bộ phim trình chiếu, và không bao giờ lấy lại được vị thế " ngôi sao " trên màn bạc lần nữa. Thời hậu chiến tranh, sau khi phục vụ gần bốn năm suốt thời Chiến tranh Thế giới thứ hai tại một đơn vị nội địa Hoa Kỳ, ông giải ngũ vào tháng 12 năm 1945. Reagan đóng vai trong các phim như *The Voice of the Turtle*, *John loves Mary*, *The Haty Heart*, *Bedtime for Bonzo*, *Castle of Motana*, *Tennessee's partner*, *Hellcat of the Heavy* & (đây là phim cuối của ông và cũng là phim duy nhất mà ông đóng vai phản diện) là phiên bản làm lại vào năm 1964. Trong suốt sự nghiệp điện ảnh, mẹ ông thường trả lời phần lớn lượng thư tín đến từ những người hâm mộ ông.

Hôn Nhân Và Con Cái :

Phù dâu Brenda_Marshall và phù rể William Holden,

hai vị khách duy nhất tại lễ cưới của Ronald Reagan.

Năm 1938, Reagan đóng phim Brother Rat với sự tham gia của nữ diễn viên Jane Wyman (1917–2007). Họ hứa hôn tại Nhà hát Chicago, và lễ cưới tổ chức ngày 26 tháng 1 năm 1940 trong Thánh đường Wee Kirk o' the Heather tại Glendale, tiểu bang California. Reagan và Jane có với nhau hai người con, Maureen (1941–2001) và Christine (sinh năm 1947 nhưng chỉ sống có một ngày), và họ nhận nuôi một người con thứ ba là Micheal (sinh năm 1945). Sau các lần tranh cãi về tham vọng chính trị của Reagan, Wyman nộp đơn xin ly dị vào năm 1948; vụ ly dị chính thức hoàn tất vào năm 1949. Ông là tổng thống Hoa Kỳ duy nhất từng bị ly dị.

Reagan gặp nữ diễn viên Nancy Davis (1921-2016), năm 1949, bà đến gặp ông khi ông đang là chủ tịch công đoàn lao động Screen Actors Guild để giúp bà một số vấn đề có liên quan đến chuyện tên bà có trong danh sách đen liệt kê những cảm tình viên Cộng sản tại Hollywood

(Bà bị nhầm lẫn với một người khác cùng một người khác cùng tên Nancy Davis . Bà mô tả cuộc gặp mặt của họ như sau, " Tôi không biết liệu nó có phải là tình yêu sét đánh hay không, nhưng nó khá giống vậy ". Họ hứa hôn trong nhà hàng Chasen's ở thành phố Los Angeles và cưới vào ngày 4 tháng 3 năm 1952 tại Thánh đường Little Brown trong Thung lũng San_Fernando. Diễn viên William Holden làm phù rể trong lễ cưới. Họ có chung hai người con : Patti (sinh ngày 21 tháng 10 năm 1952) và Ron (sinh ngày 20 tháng 5 năm 1958).

Những người quan sát mô tả mối quan hệ của ông bà Reagan là gần gũi, chân thật và mật thiết. Trong suốt thời gian làm Tổng Thống, họ thường xuyên biểu lộ tình cảm đối với nhau trước đám đông; một thư ký báo chí nói rằng " Họ không bao giờ giả vờ chân thật với nhau. Họ không bao giờ ngừng tán tình nhau. Ông thường gọi bà là " Mommy " và bà gọi ông một cách thân thiết là " Ronnie ". Có lần ông viết cho bà rằng **"Tất cả những thứ anh trân trọng và thích thú... tất cả sẽ không còn ý nghĩa nếu như anh không có em "**. Khi ông nằm bệnh viện vào năm 1981, bà ngủ với một cái áo của ông để được an ủi bởi mùi hương của ông. Trong một lá thư gửi cho công dân Hoa Kỳ được viết vào năm 1994, Reagan viết **" Vừa rồi tôi được thông báo rằng tôi là một trong số hàng triệu người Mỹ mắc phải chứng bệnh mất trí nhớ.... Tôi chỉ ước có vài cách để tôi có thể làm cho Nancy không phải vượt qua nỗi đau này "**, và vào năm 1998 trong khi Reagan bị căn bệnh mất trí nhớ hành hạ, Nancy nói với tạp chí Vanity Fair rằng **"Mối quan hệ của chúng tôi rất là đặc biệt.Chúng tôi yêu nhau rất nhiều và vẫn còn như thế.Khi tôi nói cuộc đời của tôi bắt đầu cùng với Ronnie (cách gọi tên thân thiết của ông này), đấy là nói thật. Đúng vậy, tôi không thể hình dung được cuộc sống không có ông ấy "**.

Ông bà Reagan gặp mặt Tổng Thống Richard Nixon và Đệ Nhất Phu nhân Pat Nixon tháng 7 năm 1970.

Ông bà Reagan gặp mặt Tổng Thống Richard Nixon và Đệ Nhất Phu nhân Pat Nixon tháng 7 năm 1970. Ngay sau khi bắt đầu nhiệm kỳ Thống đốc, Reagan thử nghiệm tranh cử Tổng Thống Hoa Kỳ vào năm 1968. Đây là một phần của phong trào "Chặn đứng Nixon, với hy vọng cắt đứt sự ủng hộ Nixon tại Miền nam Hoa Kỳ và Reagan trở thành một ứng cử viên thỏa hiệp, nếu như cả Nixon và người đứng hạng hai Nelson Rockefeller đều không nhận được đủ số đại biểu để chiến thắng trong vòng bầu cử đầu tiên tại Đại hội Đảng Cộng hòa Cộng . Tuy nhiên, cho đến kỳ đại hội, Nixon

có được tổng số phiếu là 692 đại biểu, 25 phiếu cao hơn con số mà ông cần để được đảng Cộng hòa đề cử ra tranh cử Tổng Thống, theo sau là Rockefeller, và thứ ba là Reagan.

Reagan có dính líu vào một số vụ xung đột lớn với các phong trào biểu tình của thời đại. Ngày 15 tháng 5 năm 1969, trong suốt thời gian có các vụ biểu tình tại Đại học California tại Berkeley, Reagan phái đội tuần tra xa lộ California và các viên chức khác đến để dập tắt các cuộc biểu tình. Đây là sự kiện mà sau này được biết đến với cái tên là " Thứ năm đẫm máu " với kết cục làm chết sinh viên tên James Rector và làm mù mắt thợ mộc Alan Blanchard.

Đầu năm 1967, nổ ra cuộc tranh luận về phá thai. Thượng nghị sĩ Tiểu bang California thuộc đảng Dân chủ Anthony Beilenson giới thiệu " Đạo luật Phá thai Trị liệu " nhằm giảm bớt con số các vụ phá thai bất hợp pháp được tiến hành trong tiểu bang California. Lập pháp tiểu bang gửi đạo luật này đến Reagan, sau nhiều ngày đắn đo, ông đã ký đạo luật này thành luật. Kết quả là khoảng hai triệu trường hợp phá thai đã được tiến hành phần lớn vì một điều khoản có nói trong luật là cho phép phá thai vì sức khỏe của người mẹ. Reagan chỉ nhận chức vụ Thống đốc mới có bốn tháng khi ông ký thông qua đạo luật này, và phát biểu rằng nếu như ông có nhiều kinh nghiệm hơn với tư cách Thống đốc thì đạo luật này sẽ không được ký thông qua. Sau khi ông nhận ra những điều mà ông gọi là " những hậu quả " của luật, Reagan công khai ông là người thuộc giới chống phá thai. Ông vẫn giữ lập trường này trong sự nghiệp chính trị của mình.

Mặc dù gặp phải một nỗ lực bất thành nhằm phế truất chức vụ Thống đốc của ông năm 1968, nhưng Reagan đã tái đắc cử thống đốc năm 1970, đánh bại Jesse Unruh . Ông không tranh cử Thống đốc cho nhiệm kỳ thứ ba. Một trong những thất vọng lớn nhất của Reagan khi tại chức là có liên quan đến hình phạt tử hình mà ông là người ủng hộ nó mạnh mẽ. Những nỗ lực của ông nhằm thi hành luật Tiểu bang trong phạm vi này đã bị ngăn cản khi Tối cao Pháp viện California đưa ra phán quyết vụ Nhân dân đối đầu Anderson. Phán quyết này làm vô hiệu hóa tất cả các vụ kết án tử hình được đưa ra trong Tiểu bang California trước năm 1972 mặc dù phán quyết này sau đó bị một tu chính án hiến pháp lật ngược. Vụ hành hình duy nhất trong lúc Reagan làm Thống đốc là vào ngày 12 tháng 4 năm 1967 khi bản án của Aaron Mitchell được thi hành.

Năm 1969, Reagan, với tư cách Thống đốc, ký Đạo luật Luật Gia đình. Đây là luật ly dị " không lỗi " (tự nguyện ly dị) đầu tiên tại Hoa Kỳ.

Hai nhiệm kỳ Thống đốc của Reagan đã giúp hoạch định ra các chính sách mà ông sẽ theo đuổi trong sự nghiệp chính trị sau này với tư cách là Tổng Thống. Qua vận động với khẩu hiệu đưa " những kẻ ăn bám trợ cấp xã hội trở lại làm việc ", ông lên tiếng chống lại ý tưởng về tình trạng phúc lợi xã hội. Ông cũng mạnh mẽ ủng hộ ý tưởng của đảng Cộng hòa về việc chính phủ nên có ít luật lệ áp đặt vào nền kinh tế.

Reagan không ra tranh cử Thống đốc nhiệm kỳ ba năm 1974 và chức vụ Thống đốc của ông được kế vị bởi Bộ trưởng Ngoại giao California là Jerry Brown , một đảng viên Dân chủ, vào ngày 6 tháng 1 năm 1975. Chiến tranh lạnh Trong thời làm Tổng Thống, Reagan theo đuổi các chính sách phản ánh niềm tin cá nhân của ông về tự do cá nhân, mang đến những thay đổi trong nước, cả về nền kinh tế Hoa Kỳ và mở rộng quân sự, góp phần kết thúc. Thời làm Tổng Thống của ông được gọi là Cách mạng Reagan, đã tái tiếp sức tinh thần Mỹ và giảm thiểu sự phụ thuộc của người dân vào chính phủ. Với tư cách là Tổng Thống, Reagan giữ một bộ nhật ký mà trong đó ông ghi lại những sự việc xảy ra hàng ngày trong thời gian làm Tổng Thống cũng như những quan điểm của ông về các vấn đề hàng ngày. Bộ nhật ký này được xuất bản vào tháng 5 năm 2007 và trở thành một trong những cuốn sách bán chạy nhất với tựa đề The Reagan Diaries.

Nhiệm kỳ thứ nhất 1981-1985 :

Reagan là người già nhất đắc cử Tổng Thống (lúc 69 tuổi) cho đến khi Donald Trump (lúc 70 tuổi) vượt Reagan để trở thành người già nhất đắc cử Tổng Thống vào ngày 8 tháng 11 năm 2016. Trong bài diễn văn nhậm chức đầu tiên ngày 20 tháng 1 năm 1981, do chính Reagan viết, ông nói về căn bệnh kinh tế của quốc gia khi cho rằng: Trong cuộc khủng hoảng hiện tại, chính phủ không phải là giải pháp cho những vấn đề của chúng ta; chính phủ là vấn đề.

Nhiệm kỳ thứ hai 1985 - 1989 :

Reagan tuyên thệ nhậm chức Tổng Thống nhiệm kỳ hai vào ngày 20 tháng 1 năm 1985 trong một buổi lễ riêng tại Tòa Bạch Ốc.

Ronald Reagan tuyên thệ nhậm chức tổng thống nhiệm kỳ hai trong gian phòng tròn của Tòa Quốc Hội Hoa Kỳ.

Vì 20 tháng 1 rơi vào ngày chủ nhật nên buổi lễ công cộng không được tổ chức nhưng được tiến hành tại gian phòng tròn của Tòa Quốc Hội Hoa Kỳ vào ngày hôm sau. Ngày 21 tháng 1 là một ngày lạnh kỷ lục nhất tại Washington, D.C. Vì thời tiết xấu, buổi lễ nhậm chức được tổ chức bên trong tòa quốc hội. Trong những tuần kế tiếp, ông tái cơ cấu chút ít về nhân sự, chuyển chánh văn phòng Tòa Bạch Ốc James Baker làm Bộ Trưởng Ngân khố và Bộ Trưởng ngân khố Donald Reagan, cựu viên chức của công ty Merrill, làm chánh văn phòng.

Năm 1985, Reagan thăm viếng nghĩa trang quân sự Đức tại Bitburg để đặt vòng hoa cùng với Thủ tướng Tây Đức là Helmut Kohl. Khi biết được nghĩa trang này có mộ phần của bốn mươi chín thành viên của Waffen - SS. Reagan đưa ra lời tuyên bố, gọi các binh sĩ Đức Quốc xã được chôn cất trong nghĩa trang này cũng chính là " nạn nhân ". Lời tuyên bố này gây xôn xao rằng chẳng lẽ Reagan coi các thành viên SS ngang hàng với nạn nhân của Holocaust; Pat Buchanen, Giám đốc Thông tin của Reagan, cho rằng Tổng Thống không coi các thành viên SS ngang hàng với nạn nhân Holocaust thật sự. Lúc này khi bị hối thúc hủy bỏ cuộc viếng thăm một cách mạnh mẽ, Reagan đáp lại rằng thật là sai lầm phải rút lại lời hứa với Thủ tướng Kohl. Sau cùng ông dự buổi lễ mà tại đó hai vị tướng quân đội đặt một vòng hoa.

Vụ tai nạn phi thuyền con thoi Challenger ngày 28 tháng 1 năm 1986 khiến cho bảy Phi hành gia bị thiệt mạng. Vào đêm tai nạn, Reagan đọc một bài diễn văn do Peggy Noonan viết trong đó ông nói rằng:

“Tương lai không thuộc về những người yếu tim; nó thuộc về những người can đảm... Chúng ta sẽ không bao giờ quên họ, cũng không quên lần cuối cùng chúng ta thấy họ, vào buổi sáng hôm nay, khi họ chuẩn bị cho cuộc hành trình và vẫy tay chào tạm biệt và trượt sức hút gông của địa cầu để chạm mặt Thượng đế.”

Những năm sau Tổng Thống 1989 - 2004 :

Ronald và Nancy Reagan tại Los Angeles sau khi rời Tòa Bạch Ốc đầu thập niên 1994.

Sau khi rời nhiệm sở năm 1989, gia đình Reagan mua thêm một căn nhà tạ, Los Angeles tuy trước đó đã có Nông trại Reagan tại Santa Barbara. Họ thường xuyên dự thánh lễ tại Nhà thờ Giáo hội Trưởng nhiệm Bel Air và đôi khi xuất hiện trước công chúng thay mặt cho đảng Cộng hòa; Reagan đọc một bài diễn văn rất được hoan nghênh tại Đại hội Quốc gia Đảng Cộng hòa năm 1992.

Trước đó vào ngày 4 tháng 11 năm 1991, Thư viện Tổng Thống Ronald Reagan được khánh thành và mở cửa cho công chúng. Tại các buổi lễ khánh thành, có năm vị Tổng Thống và sáu Đệ Nhất Phu nhân tham dự, đánh dấu đây là lần đầu tiên có đến năm vị tổng thống cùng tựu họp chung tại cùng một địa điểm. Reagan tiếp tục công khai bài tỏ sự ủng hộ đối với quyền phủ quyết từng phần của tổng thống (line-item veto); đạo luật Brady; tu chính Hiến pháp bắt buộc chính phủ có ngân sách cân bằng; và việc bãi bỏ tu chính án 22 là tu chính án cấm bất cứ ai phục vụ hơn hai nhiệm kỳ Tổng Thống.

Năm 1992 Reagan lập Giải thưởng Tự do Ronald Reagan cùng với Quỹ Tổng Thống Ronald Reagan vừa mới lập ra. Bài diễn văn công cộng cuối cùng của ông là vào ngày 3 tháng 2 năm 1994 trong buổi lễ vinh danh ông tại Washington D.C... Ông xuất hiện lần cuối cùng trước công chúng là lúc tham dự lễ tang của cựu Tổng Thống Richard Nixon ngày 27 tháng 4 năm 1990.

Reagan nói chuyện trước quốc dân sau vụ tai nạn phi thuyền con thoi Challenger.

Vấn đề phức tạp là Reagan đã chịu đựng một cơn chấn thương đầu vào tháng 7 năm 1989, 5 năm trước khi được chẩn đoán. Sau khi bị ngã từ lưng ngựa tại Mexico, máu bầm trong vùng não được tìm thấy và được giải phẫu chữa trị ngay sau đó trong năm. Nancy Reagan quả quyết rằng

vụ té từ lưng ngựa năm 1989 đã khiến cho ông sớm phát triển căn bệnh mất trí nhớ theo như lời các bác sĩ nói với bà, mặc dù sự tổn thương não cấp tính chưa từng được chứng minh là làm gia tăng sự mất trí nhớ và căn bệnh mất trí nhớ. Bác sĩ một thời gian ngắn của Reagan, Daniel Ruge nói rằng điều này có thể xảy ra nhưng không chắc chắn rằng vụ tai nạn té ngựa đã ảnh hưởng đến tiến trình trí nhớ của Reagan.

Tưởng Niệm Tổng Thống Ronald Wilson Reagan:

Năm 1989, Reagan được vinh danh là Hiệp sĩ Đại Thập tự Danh dự thuộc Huân chương Bath, một trong số các huân chương cao quý nhất của Vương quốc Liên hiệp Anh. Chỉ có hai Tổng Thống Mỹ đã nhận vinh dự này, đó là Reagan và George H. W. Bush. Reagan cũng được vinh danh viện sĩ danh dự của Đại học Keble Oxford Nhật Bản trao tặng ông Huân chương Hoa cúc năm 1989. Ông là người Mỹ thứ hai nhận được huân chương này và là người đầu tiên nhận được huân chương này vì những lý do cá nhân Dwight D. Eisenhower nhận được huân chương này như một món quà lưu niệm cho mối quan hệ Nhật Bản và Hoa Kỳ.

Ngày 18 tháng 1 năm 1993, cựu phó Tổng Thống của Reagan đồng thời là Tổng Thống đương nhiệm George H. W. Bush trao tặng ông Huân chương Tự do Tổng Thống, đây là huân chương vinh dự nhất của Hoa Kỳ. Reagan cũng được trao Huân chương Tự do Thượng viện đảng Cộng hòa, huân chương cao quý nhất dành cho thành viên đảng Cộng hòa tại Thượng viện Hoa Kỳ.

Vào sinh nhật thứ 87 của Reagan năm 1998, Sân bay Quốc gia Washington được đặt tên lại là Sân bay Quốc gia Ronald Reagan Washington bởi một đạo luật được Tổng Thống Bill Clinton ký thành luật. Năm đó, Trung tâm Thương mại Quốc tế và Tòa nhà Ronald Reagan được khánh thành tại Washington, D.C.

Ông là một trong số 18 người có tên trong Danh sách những người được kính mến rộng rãi trong thế kỷ XX của viện Gallup. Danh sách này là kết quả từ cuộc thăm dò công chúng Mỹ được tiến hành trong năm 1999. Hai năm sau đó, siêu hàng không mẫu hạm USS được Nancy Reagan và Hải quân Hoa Kỳ làm lễ khánh thành. Đây là một trong số ít tài hải quân được khánh thành để vinh danh một người còn sống và là hàng không mẫu hạm đầu tiên được đặt tên để vinh danh một cựu Tổng Thống còn sống.

Năm 1998 Quỹ Tưởng niệm Hải quân Hoa Kỳ trao giải di sản hải quân cho Reagan vì sự ủng hộ của ông dành cho Hải quân và quân đội trong suốt cả sự nghiệp điện ảnh và trong lúc phục vụ trong vai trò Tổng Thống.

Một bức tượng đồng hình Reagan đứng trong gian phòng tròn của Tòa Quốc hội Hoa Kỳ.

Quốc hội Hoa Kỳ ủy quyền thành lập Khu Lịch sử Quốc gia Nhà thời bé của Ronald Reagan tại Dixon Illinois năm 2002 trong lúc chờ đợi chính phủ liên bang mua khu nhà này. Ngày 16 tháng 5 năm đó, Nancy Reagan nhận Huân chương Vàng Quốc hội, huân chương dân sự vinh dự nhất của Quốc hội Hoa Kỳ, thay mặt Tổng Thống và đây cũng chính là của bà.

Sau khi Reagan qua đời, Cục Bưu điện Hoa Kỳ phát hành tem tưởng niệm Tổng Thống Ronald Reagan năm 2005. Sau đó trong năm, CNN cùng với các biên tập viên của tạp chí Time nêu tên ông là "người quyền rũ nhất" trong 25 năm đầu tiên của hệ thống; Time cũng đưa Reagan vào danh sách 100 người quan trọng nhất thế kỷ XX. Discovery Channel hỏi khán giả của mình bình chọn người Mỹ vĩ đại nhất vào tháng 6 năm 2005; Reagan đứng hạng nhất, trước Lincoln và Martin Luther King, Jr.

Năm 2006, Reagan được chọn vào Đại sảnh Danh vọng California nằm tại Bảo tàng Lịch sử, Phụ nữ và Mỹ thuật California. Mỗi năm kể từ năm 2002, Tổng đốc California Gray Davis và Arnold Schwarzenegger đều tuyên bố ngày 6 tháng 2 là "Ngày Ronald Reagan" trong Tiểu bang California để vinh danh người tiền nhiệm lừng danh của họ. Năm 2010, Schwarzenegger ký Đạo luật Thượng viện California 944 với sự ủy quyền của thượng nghị sĩ George Runner để biến ngày 6 tháng 2 là Ngày Ronald Reagan trong Tiểu bang California.

Năm 2007, Tổng Thống Ba Lan Lech Kaczynski phong tặng Reagan sau khi mất huân chương cao quý nhất Ba Lan là Huân chương Ó trắng và nói rằng Reagan đã tạo nguồn hứng khởi cho nhân dân Ba Lan làm việc

để tạo thay đổi và giúp lật đổ chế độ cộng sản áp bức; Kaczyński nói rằng " điều đó đáng lẽ đã không thể xảy ra nếu như không có đầu óc cứng rắn, sự kiên định và cảm nghĩ về sứ mệnh của Tổng Thống Ronald Reagan ". Reagan hậu thuẫn quốc gia Ba Lan trong suốt thời làm Tổng Thống, ủng hộ phong trào Đoàn kết chống cộng cùng với Giáo hoàng Gioan Phaolo 2.

Ngày 3 tháng 6 năm 2009, Nancy Reagan ra mắt một bức tượng về người chồng quá cố của bà trong gian phòng tròn của Tòa Quốc hội Hoa Kỳ. Bức tượng đại diện cho Tiểu bang California trong Bộ sưu tập Đại sảnh Tượng Quốc gia. Sau khi Reagan qua đời, cả hai đảng chính trị lớn của Mỹ đồng ý dựng bức tượng của Reagan tại nơi bức tượng của Thomas Starr King. Ngày trước đó, Tổng Thống Obama ký Đạo luật Ronald Reagan Centennial Commission (ủy ban tổ chức mừng sinh nhật thứ 100 của Ronald Reagan) thành luật nhằm thành lập ủy ban hoạch định các hoạt động để đánh dấu ngày sinh thứ 100 của Reagan sắp đến.

Lễ độc lập **năm 2011** chứng kiến sự ra mắt một bức tượng khác của Reagan nhưng lần này tại thủ đô của Vương quốc Liên hiệp Anh là Luân Đôn, bên ngoài Đại sứ quán Hoa Kỳ trong **Quảng trường** Grosvenor . Buổi lễ ra mắt bức tượng đáng lẽ có sự hiện diện của phu nhân của Reagan là Nancy nhưng bà đã không đến dự. Cựu ngoại trưởng Hoa Kỳ **Condoleezza Rice** thay mặt bà đọc một bài diễn văn ngắn. Ngoài sự vắng mặt của cựu Đệ Nhất Phu nhân, người bạn của Reagan và cũng là Thủ tướng Vương quốc Liên hiệp Anh trong suốt thời gian Tổng Thống của ông là **Baroness Thatcher** cũng không thể đến dự vì sức khỏe yếu.

Triều Phong Đặng Đức Bích

TÀI LIỆU THAM KHẢO :

. **Ronald Reagan Presidential Foundation. Truy cập ngày 9 tháng 6 năm 2007.** Ronald Reagan Presidential Foundation Bản gốc lưu trữ ngày 31 tháng 10 năm 2007. **Truy cập ngày 30 tháng 12 năm 2007.****Reagan, Ronald (1965). Where's the Rest of Me?.**

. **New York: Duell, Sloan, and Pearce.**

. Ronald Reagan. Internet Movie Database. **Truy cập ngày 30 tháng 12 năm 2007.**

Ronald Reagan từ The Washington Post

Ronald Reagan từ tạp chí Times

Ronald Reagan tại CNN

Ronald Reagan trên The New York Times.